

af 7. August 1914 om Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer og om Ophevelse af nævnte Lov og Forslag til Lov om Forlængelse af Lov af 20. April 1917, jfr. Lov af 20. Marts 1918, om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer.

Ved Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds (Kristiansen) er vedtaget et Andragende fra Fæstere og Lejere under Majoratsgodser og frie Fæstegodser paa Langeland om Gennemførelse af en Lov om Ekspropriation af al Bondejord under danske Herregaarde.

Andragendet vil blive henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers samt de herhen hørende Fideikommiskapitalers Overgang til fri Ejendom.

Ved det 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) er modtaget et Andragende fra 34 Kontrolører ved det kongelige Teater om Lønforhøjelse.

Andragendet vil blive henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om det kongelige Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 423).

Sagen sattes til Forhandling.

Hauge: Jeg kan anbefale Lovforslaget, som det her foreligger oversendt til Folketinget fra Landstinget, hvorefter 450 Personer faar dansk Indfødsret, men jeg ønsker yderligere at sige et Par Ord. Det ses af Landstingsbetænkningen, at Landstinget paa ny har overvejet Spørgsmaalet om at meddele Indfødsret paa en noget anden Maade end hidtil sket, men Landstingsudvalget udtaler, at hvis man vil give Ministeriet en generel Bemyndigelse til Meddelelse af Indfødsret, maa man have en Revision af Indfødsretsloven af 19. Marts 1898. Indfødsret gives nu paa den Maade, at der hvert Aar i Landstinget forelægges et Lovforslag, efter at Ansøgninger om Indfødsret er indsendte til Indenrigsministeriet. Ekspeditionen er derved meget langsom, og i mange Tilfælde vil en Person, der søger om Indfødsret, f. Eks. i Oktober

1919, først faa meddelt Indfødsret i April 1921. Det er en meget lang Ventetid, der saaledes stilles vedkommende i Udsigt. Dette har Landstingets Udvalg haft sin Opmærksomhed henvendt paa, og man har drøftet Muligheden af at meddele Indfødsret efter generelle Bestemmelser. Spørgsmaalet har ogsaa, kan man se af Bilag til Landstingets Betænkning, været rejst indenfor Administrationen. Jeg skal ikke have noget imod, at man prøver Muligheden af at komme til en lettere Ekspedition af Indfødsretssager. Den eneste Hindring, der kan være derfor, og den er naturligvis heller ikke uvæsentlig, er Bestemmelsen i Grundlovens § 50, der faktisk siger, at Indfødsrets Meddelelse skal ske ved Lov, men da man for ikke ret længe siden her i Rigsdagen har vedtaget en Lov, der maa siges at være af en saadan Beskaffenhed, at man ikke længere fæster sig fuldt ud ved Ordene alene i Grundlovens § 50 dette Spørgsmaal vedrørende, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, at Administrationen hos Rigsdagen søger en generel Bemyndigelse til at give Indfødsret til Personer, der søger derom, og navnlig til saadanne, om hvis Bemyndigelse til at faa Indfødsret der egentlig ikke kan være nogen Tvivl. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, som det her foreligger.

Kvist: Jeg havde ikke tænkt at ville tage Ordet ved denne første Behandling, idet jeg forudsatte, at Forslaget havde en saadan Affattelse fra Landstinget, at man vilde kunne vedtage det uden Ændring; men efter de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge), forekommer det mig, han har rørt ved et Spørgsmaal, der er af et saadant Omfang, at det bliver nødvendigt at drøfte det i et Udvalg. Jeg er ikke klar over det Forhold, men jeg er for mit Vedkommende noget i Tvivl om, hvorvidt en saadan Ordning kan gennemføres uden en Ændring i Grundloven; i saa Fald vil det være ganske naturligt, naar vi kommer til en Forhandling om Ændringer i Grundloven, at dette Spørgsmaal ogsaa kommer under Overvejelse, saafremt man finder, at det fortjener at komme frem.

Axel Møller: Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) rørte ved et interessant Spørgsmaal, nemlig om man uden at komme i Strid med Grundlovens § 50 kunde give en generel Bemyndigelse til Indenrigsministeren til at meddele Indfødsret i saadanne Tilfælde, som han skønnede var oplagte, saaledes at kun de Tilfælde, der af